

os efter i sømmene, når vi laver aftaler og beslutninger herinde.

Regeringen har henvist til, at fordi aftalen er en privat aftale – men vel at mærke en privat aftale, der binder fremtidige Folketing frem til år 2042 – forhindrede det regeringen i at udlevere de basisoplysninger, som ville gøre det muligt for eksterne eksperter, herunder Det Økonomiske Råds formandskab, altså vismændene, at regne på tallene. De har altså ikke fået tallene.

Oppositionen bad om at få en uafhængig økonomisk belysning af aftalen ved den i øvrigt udmærkede høring om de juridiske og skatteretlige aspekter. Men det sagde man nej til, og det undrer mig altså stadig, hvorfor man ikke vil lade sagen underkaste en uafhængig belysning, hvis man mener, man har en så god sag. Når vi skal stemme, har vi altså stadig ikke fået en ekstern evaluering af resultaterne.

Må jeg i øvrigt minde hr. Kim Andersen om, at regeringens vigtigste argument er, at aftalen er så fordelagtig, at der vil blive indvundet yderligere 56 millioner t olie som følge af aftalen. Tror hr. Kim Andersen virkelig, at de havde fået lov til at blive liggende på havets bund, hvis man havde fundet en anden aftalepartner end DUC?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kim Andersen lader, som om han misforstod spørgsmålet. Det tror jeg nu ikke han gjorde, men han svarede på noget andet.

Jeg spurgte: Hvordan kan man acceptere, at i den samlede periode fra 2004 til 2042 får A.P. Møller efter ministerens egne beregninger en profit – efter skat, efter at man har fradraget alle udgifter, altså en ren profit – på 87 mia. kr., som kun er 4 mia. kr. mindre, end den ville være efter de nugældende regler? Det har ministeren selv bekræftet.

A.P. Møller vil sammenlagt kun afgive 4 mia. kr. over hele perioden, dvs. kun godt 100 mio. kr. pr. år. Det er resultatet af forhandlingerne, men det vil hr. Kim Andersen ikke forholde sig til, og det forstår jeg for så vidt godt. Men resultatet på bundlinjen er altså, at der kun er flyttet en lille, lille bitte flig af A.P. Møllers kolossale, samlede milliardprofit tilbage til samfundet, og det synes jeg altså hr. Kim Andersen må og skal forholde sig til.

Så kommer hr. Kim Andersen med nogle andre tal, som vedrører statens indtægter. Men som hr. Auken korrekt redegjorde for, er det jo

oppustede og manipulerede tal, der alene bygger på nogle forudsætninger om, at fordi det er A.P. Møller, der borer efter olien, er der mere olie, end der ellers ville være: Det er jo det vitterlige vås.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg skal gerne prøve, om jeg kan forstå hr. Keld Albrechtsen. Det er ikke uvilje fra min side, men jeg skal indrømme, at jeg somme tider synes, det er lidt svært.

Det er jo klart, at det, vi her taler om, afhænger af mange ting: Hvor meget olie/gas kommer der op? Hvad er dollarkursen? Hvad er den internationale oliepris? Det forudsætter vel også, at hr. Keld Albrechtsen regner med, at man ville have betalt kulbrinteskat af sit provenu efter de nugældende regler. Men det ville man jo ikke med de fradragsmuligheder, der er i dag, så det er en meget teoretisk fremskrivning, hr. Keld Albrechtsen foretager.

Kl. 11.45

Til hr. Toft vil jeg sige, at jeg ikke et sekund er i tvivl om, at eksperterne ved høringen gjorde deres bedste for at leve op til det kommissorium, som de havde fået. Når jeg til Ugebrevet A4 sagde, som jeg gjorde, og som jeg vedstår at have sagt, så var det i og for sig blot for at citere nogle af eksperterne, som selv sagde, at de havde fået materialet med kort varsel, og at der var svar og notater, som de endnu ikke havde set. Så det forbehold skal tages.

Så skal man jo også passe på, at man ikke gør den her aftale til videnskab. Det er business, og så er det politik. Det, vi tager os af i dag, er altså det politiske. Er det godt nok i forhold til det, man vil? Det er der fem partier der synes, og så er der Socialdemokratiet, som gerne vil have flødeskummet, men ikke det, der ligger nedeunder.

Jeg vil gerne sige til hr. Auken, at jeg er enig med hr. Auken i, at naturligvis var kulbrinterne i Nordsøen ikke blevet liggende uudnyttede, men vi har jo også samfundsmæssigt en interesse i at få dem op, og vi har en god samfundsmæssig indtægt ved at få dem op. Vi er nu på et prøvemæssigt niveau, som kan sammenlignes med landene omkring os, og det er det, der gør, at aftalen for os også på det punkt er tilfredsstillende.

Så tror jeg altså, at hr. Auken bliver nødt til at acceptere og respektere, at der er økonomiske og skattemæssige oplysninger, man som ministeri-